

10 Episke tekster

10.5. Fortolkning og vurdering

Præsentation

Denne opgave har som overordnet formål at repetere nogle af de begreber, der anvendes i forbindelse med en analyse af episke tekster, og herved nå frem til en fortolkning og vurdering af teksten.

Tekst

Som teksteksempel er valgt en historie fra H. C. Andersens *Billedbog uden Billeder* (1840).

Opgaver

1. Giv en analyse og fortolkning af teksten.
I analysen skal bl.a. indgå overvejelser omkring:
  - tekstens komposition og spændingsopbygning
  - fortælleforholdene i teksten
  - en karakteristik af tekstens stil
  - en karakteristik af de "personer" og miljøer, der optræder i teksten
  - en fastlæggelse af tekstens tema og forfatterens holdning
2. I forlængelse af fortolkningen gives en vurdering af tekstens æstetiske kvalitet. Tag evt. udgangspunkt i nogle af de vurderingskriterier, der er omtalt i *Dansk i grundforløbet* side 95.

10 Episke tekster

Tekst

H. C. Andersen:

Otteogtyvende aften

“Det var havblik,” sagde Månen, “vandet var så gennemsigtigt som den rene luft, jeg gennemsejlede, jeg kunne se dybt under havfladen de sælsomme planter, der, som kæmpetræer i skoven, hævede sig med favnelange stængler op mod mig; fiskene svømmede hen over deres toppe. Højt i luften drog en flok vilde svaner, én af dem sank med afkræftede vinger dybere og dybere, dens øjne fulgte den luftige karavane, som mere og mere fjernede sig, selv holdt den vingerne vidt udsprede og sank, som sæbeboblen synker i den stille luft, den rørte vandfladen, dens hoved bøjede sig tilbage mellem vingerne, stille lå den, som den hvide lotus på den rolige indsø. Og vinden luftede og hævede den lysende vandflade, så strålende, som var det æteren, der rullede frem i store, brede bølger, og svanen løftede sit hoved, og det skinnende vand sprøjtede som en blå ild hen over dens bryst og ryg. Dagskæret lyste på de røde skyer, og svanen løftede sig styrket og fløj mod den stigende sol, mod den blånende kyst, hvorhen luftkaravanen drog, men den fløj alene, med længsel i sit bryst, ensom fløj den over de blå, de svulmende vande.” —